

ВЕЛИКА СРБИЈА

LA GRANDE SERBIE

БРОЈ 10 лепта.

Увећаје ОДВОР

Државни опстанак

Без дугог, непрекидног народног државног живота нема напредка ниједном народу. Држава ствара једину организку целину од пореодничачких снага и временом, развија и усавршава ту целину. Отуда дојази, да народ који не мају своје државе кроз дуги низ векова, не могу да постигне своје потпуно културно развиће. Такојак, јединијен, оснује своју државу, кад тој држава је безбедни дуг живот, народ може културно напредовати и развијати се.

Наш народ, Срби, Хрвати и Словенци, стајаје до сада најгоре у томе погледу у целој Европи. Равдењем, највећим својим делом подвлашћен од тучица, са дневим малим народним државама врло краткога века, наш је народ чамео и једва животарно. Србија, јеагро народног и државног живота целог народа, има височку захтеву, да садашњим ратом уједињи цео наш изрод, осније прави и постуник државни живот његов и на тај начин сигурно пође путем напредка и цивилизације, у друштву осталих напредних народа.

Из свога што рекосмо, јасно се види, да је државни опстанак врховна задаћа целокупном државном организму и сваком држављанину посебице. Тој се задаћи мора у службу ставити сва морална и материјална снага и државе и свакога држављанина.

Рат је врховни напор у борби за опстанак државе. До сада човечинство није могло наћи другог средства за крајњу одбрану државног живота. Због тога држава, у немабежном случају, мора да употреби тај крајњи начин борбе за свој опстанак.

Тој задаци, — одржавању државног живота, — примиши се на жртву ваколике моје државе и држављана. Никаква жртва ћеје смуша за изнуђење та задаће: живот, то имаје које се не стиче два пут на овом свету, живот најснажнијих и најважнијих држављана, положе се у тој врховној служби народној.

Успеха нема ни у кампањском послу где нема реда. У рату, врховном државном напору, где без број разних снага има да ради на истој задаћи, ред је предузето неопходам. Све те многобројне снаге морају бити упућене јасно обележеним путевима који воде нају — победи, окрњују државног живота.

Њујорк, 10. — Установље-

ва је редогна плавидбена лијеја између Јапана и Јужне Америке преко Панамског канала. Јапан налази у Бразилу и вију, коју не може довољавати из Австралије, пошто је тамо Енглеска све резервисала за себе. Осим тога увозиће Јапан из Бразилије масу других производа. У Уругвају ће такође Јапан извадити артиље.

коју тај принцип има у душу уједи. нема права да се зове "држава": то је пре проста груна разбојника против којих треба узети пушку у руке, па их ставити изван замка."

днице ваздушног рода оружја овако су сад распоређене:

1. Аомијске ескадриле,

— Стављене под непосредну команду шефа аомијске авијатике, те ескадриле имају запасак на врше даље експедиције иза ишеријатских линија. Употребљавају се и за бомбардовање, за ивиčна летења и фотографске службe. Те ескадриле имају на расположењу и парте разних модела.

Према изјавама немачких чланица који су ту скоро заробљени, мајорији мљахов Албатрос са два се

днице велику рекламу, у намери да их подстрекне на што боље педвиге.

— Србије се —

КЕРЕНСКИ

Подаци из живота председника руске владе

Против Маџара

Контакт бечке дистрикт —

»Нова Слободна Преса« је је јаља за су румунске епископије Ердеља идије који су одлучно устали против кримити просвете грофа Аптонија који је наредио да се затворе све румунске школе, и где су одлучили да се школа отвори, чим пређа ће чеке распуст, који обично бечке писаце поводом тога:

»Једини вистински програм маџарске беог је и остаје већи да се угушију други народи у Угарској: Пред Европом се проклеје либерална изборска реформа, али у Угарској се затварају румунске школе. А спорске и словачке школе сада су иза затворене.«

СРБИЈА И ГРЧКА

— Из говора Ј. Политикса —

Г. Политикс, грчка мјес. спљ. послуге, говорића у парламенту о односима између Србије и Грчке збирши је овако свој говор:

„Гажеља уговора тешка је повреди коју власници власне чести, достојаљству и угледу земље. Кад је земља велика, она ће је од тога баш сумње та које пати, али кад је земља мала, она треба још масто и да да води речица о својој чести и о својим обавезама. Велике земље имају мат-ријадно богаство и имају славу, али за мале земље једино исподметљиви капитал који им допушти да живе у друштву народа, да траже своја права и да остварују своје капацитете, то је чест.

»Дајет су пута јелинске власти, од почетка рата, изјавило да ће Грчка пратити у помоћ Србији ако Бугарска нападе Србију, и то су објашње дајеле и ојдаје још кад је Бугарска већ била зануђена савез са Немачком. Па кад та толико пута дата обећања пису одржава, зор ојда Србија већ имала и разлог и право да се жали и да јаувиса од бола и од србије према Грчкој, и тај јаук до најкрај света да проистече говори: «Его, та је тај савезник што је тражео од ме не помоћ кад је био у опасности; ја сам му је одмах попуђао, али он, чак је рат крајша, не је сматрао да треба меша да помогне, у заједничком интересу и моје и највеће земље.«

»Такво обећање имам ја према србитељима који један народ већ себе прими. Поштовање дате речи прва је послова међу народним односима. Држава

Мадарска штампа

— Поводом Високовог одговора —

—

Београд, 10. септ.

Немачка су се дистрикт уздржавали до сада да објаве коментаре маџарске штампе о одговору председника Вискова. Дакле се вија узорак овог вучења.

За лист »Аз Ешт« одговор председника Вискова је текојајасан да би га сеправијајају даје да се до сад гравија. Тада билаш, терап мотором Мерседес од 260 кисењских снага, има по једном иквију брзину од 160 до 180 километара на сут и дуже се 30 минута на висину од 200 метара. Наоружан је са џипом Митраљева, од којих један гађа кроз винису. Свака аомијска ескадрила има по шест то је српски јарко

према »Мијајар Орсагу«, ергана Кароли, а Висков је скончан симет одговором, задобијајући и благодарност свима искреним пријатељима мира. Овај који осуђује вету председника Вискова, продаје је своју душу. Ратишем ђаволу и не жели мир. Изјаснати се противу председника Вискова, значи постати испријатељ маџарске нације.

Немачка и мир

Пангерманистички оптужују социјалисте

—

Београд, 10. септембра.

Пангерманистичка штампа демонцирају као издавнике Немачке социјалисте већине који су у свом власничком органу одобриле одговор г. Вискова на Панијину потпу. „Форнерци“ који је оптужен да преговара са испријатељима и да припрема обарање централе одговора да огроња већину немачког народног програма грађана. Висков је уједно и даје да се унапређује највећи тренутак његове министровња. Преднесајући дату оставку, али су његови другови изјавили, да се један може спаси Русију. Тако је он добио пуну власт у држави.

У тренутку, кад је његов ред

био на врхуницу, појављује се

крупна фигура генерала Корнија.

Енергичан као и Керенски,

са истим патротизмом

и да другим погледима, и да

пут спасења Корнија узрачи

од свог министра да му даде

право веогранчевог диктатора.

Веренски смињује свога генераласима.

Поизјато је, да је се Керенов

морао потчинити Керенском и овај је остало свомејни господар ситуације.

Лист »Голијак« забележао је

једну анегdotу о овоме великом

једном цару. Док се бивши цар

налазио у Царском Селу као

заточеник, њему је често Ке-

ренски долазио на разговор.

Цар Никола рагао му је једном:

— Каква несрћа, што ја вис

искам позивало, некада!

— Величанство, одговорио је

Керенски, и ја сам се је писам

позивало. Ја сам себи истак

позијам тек од 5. јула, фатал

нога дана, када Русија умело

извлачила под ударацем уну

трашњег каријатиља.

По том је Керенски изложио

цирку рад Јевгенија и других на

мачких агнета. Цар је бутао

мало, и по том рекао:

— Ако је моја глава потреб

